

HEMSÖKELSER

TOM HEDQVIST OCH INGELA HÅKANSSON LAMM

13 juni – 20 september 2026

I *Hemsökelse* fortsätter Thielska Galleriets satsning på konstnärer som får belysa museet i ett samtida ljus. Denna gång sker det i samarbete med de erfarna formgivarna/konstnärerna Tom Hedqvist och Ingela Håkansson Lamm. Som medlemmar i designkollektivet 10-gruppen blev de på 70-talet pionjärer inom svensk textilkonst.

Duon har fått fria händer att välja konstverk och föremål ur museets samlingar och ställer dem nu i relation till egna nyskapade verk. För Tom Hedqvist blir utställningen en sorts återkomst. Hans far var intendent på museet 1961–1977 och familjen bodde i den tjänstebostad som i dag rymmer museets kafé. En viktig utgångspunkt för Hedqvist var den utställning med Edvard Munchs grafiska blad som hans far visade 1962. Mötet med den norske konstnärens rika linjevärld och svärta blev en oförglömlig upplevelse, intryck som Hedqvist har överfört till ett eget språk i abstrakta gouacher.

Ingela Håkansson Lamm följer spåren i möbler och textila inredningsdetaljer i det som en gång var Signe Maria och Ernest Thiels hem. Förenkling och reducering är ledstjärnan när hon i sina lekfulla collage närmar sig förra sekelskiftets estetiska stilideal i allt från golvur i nyrokoko till kurviga serveringsbord.

Titeln *Hemsökelse* har många bottnar. Här finns en destruktiv kraft som även kan drabba trygga hem – makarna Thiels olyckliga öde fick dem att ge upp sin bostad och konstsamling. Men här finns också det omvända: att söka efter ett hem – ett nytt, ett förlorat, någon annans. Det forna privatpalats som ”hemsöks” har genomgått många transformationer och i de två konstnärernas tolkningar träder det undanträngda åter fram och påminner oss om historiens ständiga återkomster.

HAUNTING. TOM HEDQVIST AND INGELA HÅKANSSON LAMM
13 June – 20 September 2026

In *Haunting*, the Thiel Gallery pursues its initiative to show artists who shed contemporary light on the collection. This time, the collaboration involves the artists/designers Tom Hedqvist and Ingela Håkansson Lamm. As members of the 10-gruppen design collective, they were pioneers of Swedish textile design in the 1970s.

The two artists were given complete freedom to select works and objects from the collection, now shown alongside their recent work. For Tom Hedqvist, the exhibition is also a kind of homecoming. His father was director of the Thiel Gallery from 1961 to 1977, and the family lived in what is now the café. A vital starting point for Hedqvist was the exhibition of Edvard Munch prints organised by his father in 1962. Encountering the Norwegian artist's rich lines and darkness made an indelible impression and has impacted his imagery in abstract gouaches.

Ingela Håkansson Lamm has looked for traces in the furniture and textile decorating of what was once the home of Signe Maria and Ernest Thiel. Simplification and reduction have informed her collages, approaching the previous turn of the century's aesthetic ideals for the design of everything from grandfather clocks in Neo-Rococo to curvaceous sideboards.

Haunting can mean many things. It can allude to the destructive forces that may afflict even the happiest of homes – the sad fate of the Thiels that forced them to surrender their house and art collection. But also conveys an elusive quality in a house – be it a new home, a lost home, the home of others. The former private “haunted” mansion has been through many transformations, and the interpretations of the two artists reveal the repressed and reminds us that history forever repeats itself.

EDVARD MUNCHS GRAFIK

Tom Hedqvist har valt ut sexton grafiska verk av den norske konstnären Edvard Munch ur Thielska Galleriets samlingar. Ett avgörande möte var den stora Munch-utställning som hans far, museichefen Tage Hedqvist, visade på Thielska Galleriet 1962. Upplevelsen gjorde ett outplånligt intryck och har följt honom genom hela konstnärskapet.

Munch använde grafiken som ett konstnärligt laboratorium och experimenterade fritt för att förstärka motivens emotionella laddning. Litografierna rymmer djup svärta och mjuka övergångar medan etsningarnas nerviga linjer ofta ger bilderna ett vibrerande uttryck. I träsnitten blir träets naturliga ådring en del av själva bilden.

I de två versionerna av *Kysen* från 1894 och 1897 som visas här framträder skillnaden mellan teknikerna tydligt. I etsningen skiftar ljuset och konturerna löses upp, medan gestalterna i träsnittet smälter samman till en tät form. Mot svärtan kontrasterar det flammande röda träsnittet *I mannens hjärna* (1897), där linjer strålar ut från ett huvud i inre spänning. I korridoren fortsätter sviten med bland annat *Möte i världsalltet* (1899) och ett porträtt av *Signe Maria Thiel* från 1907 där ansiktet endast antyds genom ett finstämt spel av etsade linjer.

EDVARD MUNCH'S GRAPHIC OEUVRE

Tom Hedqvist has selected sixteen prints by the Norwegian artist Edvard Munch from the collections of Thielska Galleriet. A formative experience was the major Munch exhibition presented at the museum in 1962 by his father, the museum director Tage Hedqvist. The exhibition left a lasting impression on him and has remained a constant presence throughout his artistic career.

Munch used printmaking as an artistic laboratory where he could experiment freely on charging his subject matter with emotion. His lithographs are often intensely black, with soft shading, while the nervy lines and shadows of his etchings tend to make them look as though they are dissolving or vibrating. In the woodcuts, the carved tracks and wood grain add actively to the materiality of the image.

In the two versions of *The Kiss* from 1894 and 1897 shown here, the difference between printing methods is clear: the light shifts and the contours grow fuzzy in the etching, while the figures in the woodcut fuse into one solid shape. Against all the blackness, the flaming red woodcut *In the Male Brain* (1897) stands out, with lines radiating from a head, in a form of inner tension. The series continues in the corridor, with works such as *Meeting in the Cosmos* (1899) and a portrait of Signe Maria Thiel from 1907, where the face is vaguely suggested with a finely-tuned play of etched lines.

MÖBLERNA PÅ THIELSKA GALLERIET

Med grafik av Edvard Munch, möbler och andra föremål ur museets samlingar ramar Tom Hedqvist och Ingela Håkansson Lamm in en tydlig sekelskifteskänsla, långt från det färgstarka formspråk vi annars förknippar dem med.

Thielska Galleriet uppfördes som både bostad och konstgalleri och stora delar av originalinredningen är bevarad från Signe Maria och Ernest Thiels tid. I samlingarna finns omkring 160 möbler och designföremål, varav de flesta ursprungligen tillhörde paret Thiel.

Matsalen domineras av ett möblemang i nybarock medan Signe Maria Thiels före detta syrum har ett mer intimt anslag med nätta möbler i ljus björk. I Munchsalen står en monumental soffa i nationalromantisk stil, formgiven av konstnären Gustaf Fjæstad och specialbeställd till palatset.

Ingela Håkansson Lamm har bland annat fastnat för ett vitmålat blomsterbord i jugend, ett tillhörande förmaksskåp med spröjsade luckor och grönskimrande glas, ett par taburetter i Karl Johan-stil, ett askfat med guldkant ur paret Thiels bröllopsservis och en sullastol med förebild i den antika klismosstolen.

THE FURNITURE AT THE THIEL GALLERY

With prints by Edvard Munch, furniture and other objects from the Gallery's collection, Tom Hedqvist and Ingela Håkansson Lamm capture a distinct fin-de-siècle mood that is far from their usual vibrant colours and styles.

The Thiel Gallery was built as a combined home and art gallery. Much of the original interior is preserved exactly as it was when Signe Maria and Ernest Thiel lived here. The collection includes 160 pieces of furniture and design, most of which belonged to the Thiels.

The dining room is dominated by Neo-Baroque furniture, whereas Signe Maria

Thiel's sewing room is fitted with more intimate pieces in blond birch. The Munch Room is furnished with a monumental national romantic sofa, designed by the artist Gustaf Fjæstad and custom-made for the mansion.

Among the things that caught Håkansson Lamm's attention were a white Art Nouveau flower stand and accompanying cupboard with green-shimmering glass, a couple of stools in the Karl Johan style, a gold-rimmed ashtray from the Thiels' wedding dinner service, and a sulla chair modelled on the ancient Greek klismos chair.

INGELA HÅKANSSON LAMM

Ingela Håkansson Lamm (f. 1944) växte upp i ett hem där möbler, textilier och föremål signalerade ordning, status och sociala koder. Under 1960-talet bröt hon med den borgerliga miljön och skapade ett eget hem med en blandning av ärvda stilmöbler, plastföremål och uppstoppade skulpturer. Idén om hemmet som en plats för experiment och förvandling har hon sedan fortsatt att utveckla, både som formgivare och konstnär.

Mötet med Thielska Galleriet har hon beskrivit som ett återseende. Föremålen och möblerna i museets samlingar förde henne genast tillbaka till barndomen. Ett av hennes första fynd i huset var kordongerna i ylleplysch som makarna Thiel lät beställa av konstnären Gustaf Fjæstad. I utställningen har ett par av dessa textila ledstänger flyttats ned från Munchsalen och hängts upp på väggen i en girlangliknande form.

I *Hemsökelse* utgör ett jugendskåp, ett sybord och ett par taburetter fasta punkter i en installation uppbyggd i flera nivåer. Med piedestaler skapar Ingela Håkansson Lamm rytm och visuella hållpunkter i rummet. I sin utforskning av Thielska Galleriets inredning avbildar hon de utvalda föremålen i svarta konturteckningar monterade på handkolorerade pappersark. Gouachens matta, sträva yta ger färgen tyngd och en textillik materialitet. Mot väggarna glimtar de monokroma arken till som färgfält i en salongshängning där de placerats ovanför de övriga verken. För Håkansson Lamm handlar arbetet om reduktion och förenkling, om att leka med skalor och skapa tydlighet i en överlastad värld. Möblerna bär spår av livet kring sekelskiftet 1900, men i hennes tolkning framstår de samtidigt som avskalade och teckenlika.

INGELA HÅKANSSON LAMM

Ingela Håkansson Lamm (b. 1944) was raised in a home where furniture, textiles and ornaments conveyed order, status and social norms. In the 1960s, she rejected her bourgeois background and created her own home, with plastic, stuffed sculptures and old heirloom furniture. Since then, she has continued to explore the home as a place for experiments and transformation, both as a designer and an artist.

She describes her encounter with the Thiel Gallery as a reunion. The objects and furniture in its collection immediately took her back to her own childhood. One of her first finds in the house was the plush-wool ropes that the Thiels commissioned from the artist Gustaf Fjæstad. In the exhibition, a couple of these ropes have been moved from its usual place in the Munch Room and now festoon the space like a garland.

In *Haunting*, an Art Nouveau cabinet, a sewing table and a couple of stools act as recurring anchors within a multi-layered installation. Using pedestals, Ingela Håkansson Lamm creates rhythm and visual pauses within the room. In her exploration of the Thiel Gallery's interiors, she depicts selected objects in black contour drawings mounted on hand-coloured sheets of paper. The matte, rough gouache texture gives weight and a textile materiality to the hues. Elsewhere in the installation, monochrome sheets glimmer across the walls as fields of colour within a salon-style arrangement.

For Håkansson Lamm, the object is to simplify, about playing with scale and to create clarity in an overloaded world. The furniture bears the marks of life around 1900, but they are pared down and sign-like in her interpretation.

TOM HEDQVIST

Tom Hedqvist (f. 1948) arbetar med ränder sedan 1960-talet och har ibland beskrivit sig som ”gisslantagen av ränderna”. Hos honom är randen inte dekor utan en struktur där rytm och rörelse växer fram genom små förskjutningar i linjer, bredder och mellanrum. I *Hemsökelse* visar han sexton abstrakta målningar i gouache på grängat akvarellpapper. Här finns ingen ambition att avbilda världen omkring oss. Linjen fungerar snarare som ett autonomt språk med tydliga referenser till modernismen.

Som textil- och grafisk formgivare har Hedqvist länge rört sig i en Matisseinspirerad färgvärld. Här har paletten i stället fördjupats mot en mörkare skala som svarar mot svärtan och de dämpade kulörskiftningarna i Edvard Munchs grafiska verk. Hedqvists strama målningar omsluts i utställningen av mörka skålformade ramar som en diskret blinkning till samlingens historiska inramningar.

Titeln *Hemsökelse* rymmer här en personlig dimension. För Hedqvist knyter den an till uppväxten i Thielska Galleriet. När hans far, konstnären Tage Hedqvist, blev chef för museet 1961 flyttade familjen in i tjänstebostaden, i den del som i dag rymmer kafé och som ursprungligen var kök. Tillvaron längst ut på Blockhusudden kunde ibland kännas ensam. Samtidigt fanns konsten och musiken där. På söndagarna hölls konserter i Salongen med sång och piano eller kammarmusik med stråkar. I skymningen begav sig Tom Hedqvist ofta upp i de nedsläckta salarna för att se på ”bilder” han ville komma nära. Eugène Janssons blåtonade vyer av Stockholm och August Strindbergs *Landskapsstudie (Alplandslap)* med sin stormiga himmel var målningar han drogs särskilt till.

TOM HEDQVIST

Tom Hedqvist (b. 1948) has been working with stripes since the 1960s, and sometimes describes himself as “a hostage of the stripes”. For him, stripes are not merely decorative, but a structure where rhythm and movement evolve through small shifts in the lines, widths and spaces.

In *Haunting*, Hedqvist presents sixteen abstract gouache paintings on rough watercolour paper. They are free from any ambition to depict the world or create illusions of space or depth. Instead, the lines serve as a language in its own right, with obvious modernist references.

As a textile and graphic designer, he has long explored a Matisse-inspired colour range. Here, the palette is deeper and darker, to harmonise with the black and muted colour shifts of Edvard Munch’s prints. In the exhibition, Hedqvist’s terse paintings

are surrounded by dark, concave frames, as a discreet nod to the old-style frames of the collection.

The title, *Haunting*, has a personal dimension for Tom Hedqvist. It is linked to his childhood living in the Thiel Gallery. When his father, Tage Hedqvist, became the director of the Gallery in 1961, the family moved into the apartment that came with the job, which was originally the kitchen and is now the café. Life on the tip of Blockhusudden sometimes felt isolated, but he was surrounded by art and music with Sunday concerts featuring singers and piano or chamber music with strings. At dusk, Tom Hedqvist would often roam the unlit galleries to get a closer look at some of the “pictures”. Eugène Jansson’s blue-toned views of Stockholm and August Strindberg’s *Landscape Study (Alpine Landscape)*, with its stormy sky were among his favourites.

EN GEMENSAM HISTORIA

Tom Hedqvist och Ingela Håkansson Lamm delar en gemensam historia som textilformgivare. För mer än ett halvt sekel sedan möttes de i 10-gruppen, designkollektivet som förnyade svensk form med starka färger och tydliga mönster. Gruppen är sedan länge upplöst men deras utforskning av färg och form har fortsatt. Där Hedqvist arbetar med abstrakta bilder söker sig Håkansson Lamm alltmer mot en föreställande värld.

I detta rum introduceras utställningens tema och de två konstnärliga riktningar som löper genom den: Hedqvists förhållande till Edvard Munch och Håkansson Lamms närstudier av möbler, föremål och inredningsdetaljer i familjen Thiels forna hem.

I blickfånget står Edvard Munchs litografi *Självporträtt* från 1895. Ur mörkret träder konstnärens ansikte fram medan skelettet av en underarm i bildens nederkant förstärker karaktären av *memento mori*. Trots att Munch bara var drygt trettio år gammal ställer han sig här ansikte mot ansikte med döden och livets förgänglighet. Hedqvist berördes starkt när han som tonåring mötte det psykologiskt laddade självporträttet på Thielska Galleriet. Med inspiration från Munch visar han här en stram målning där en vertikal vit linje klyver den sammetsvarta ytan likt en blix.

Det antika golvuret i ljus björk påminner om hur tiden en gång gav rytm åt hemmets vardag. I Håkansson Lamms konturteckning stramas uret upp till en tydlig form där de arkitektoniska detaljerna fortfarande kan anas. Klockans brutna bågtak och svärtade kolonner för tankarna till det förra sekelskiftets borgerliga interiörer. Ett par brudskor i skinn och silver, burna av Ernest Thiels första hustru Anna Josephson, får en särskild betydelse eftersom hon aldrig kom att flytta in i detta palats. I Håkansson Lamms collage är skorna reducerade till ett mer allmängiltigt uttryck där det biografiska träder tillbaka till förmån för det typiska och igenkännbara.

A SHARED PAST

Tom Hedqvist and Ingela Håkansson Lamm have a shared past as textile designers. They first met more than half a century ago in 10-gruppen, the design collective that injected Swedish design with bright colours and distinct prints. The group dissolved decades ago, but their explorations of colour and form is still ongoing. Where Hedqvist works in abstract images, Håkansson Lamm moves towards an increasingly figurative world.

This room introduces the exhibition theme and the two artistic movements that run through it: Hedqvist's engagement with Edvard Munch, and Håkansson Lamm's close scrutiny of furniture, objects and interior details in the former Thiel family home.

A centrepiece is Edvard Munch's lithograph *Self-Portrait* from 1895. A face appears out of the darkness, and the bones of a lower arm enhance its character of a *memento mori*. Hedqvist

was deeply affected as a teenager, when he encountered this psychologically-charged self-portrait of the artist at the Thiel Gallery. Inspired with Munch, he shows a terse painting where a vertical white line tears through the velvety-black surface like a thunderbolt.

The antique grandfather clock in blond birch is a reminder of how time once set the pace for daily life in the household. In Håkansson Lamm's contour drawing, the clock is stylised into a distinct shape where its architectonic elements are still clearly distinguishable. A pair of bridal shoes in leather and silver, worn by Ernest Thiel's first wife Anna Josephson, has a special significance, since Anna never got to live in this mansion. In Håkansson Lamm's collage, the shoes are generalised, and their biographical provenance gives way to something more archetypal and familiar.